

f '00 midsommarfirare dansade-lekte på Djulö

In; a lunkla skyar förmäde av iivn .i katrineholmarna fran att göra traditionellt besök vid Djulö midsommaralton, trots blöt erfarenhet av 1961. Uppskattningsvis 2.000 kom, såg, hörde, dansade och hade det så där riktigt trivsamt och angenämt som det skall vara denna sommarens stora högtid.

Spelmanslaget var något försetat efter besöken på Furuliden och barnhemmet, men det var lätt att vänta. Luften var ljum, och blåsten som rev upp Djulörens vatten var knappast märkbar i festgläntan. Små jäntor i ur utstyrsel hade blomkrans över håret och var omedvetna objekt för många beundrare. Så småningom då äntligen fiolerna och midmarstången kunde resas av folkdansarna från Verdandi. Gustaf Wetter hälsade och efter välkomstgånglåt av spelmännen bjöd äldre folkdansarna på en uppvisning med kadrijl, polska och tilligen en medeltida långdans. Detta presenterat av fröken Gullan Lindström.

— Långdansen var bland det vackraste jag sett, sa Gustaf Wetter, och han har sett mycket i sin vägen.

Folkdansarnas barnlag fick samma applåder för sin dans, så som ungdomslaget, vilket, för att i en gång citera Gustaf Wetter, också var bra även mätt med vuxenlångdans. Inga vågdalar här inte folkdanslaget. Och inte för spelmanslaget heller för den delen, dess led fanns två nya medlemmar, flickorna Brith Skeppdt och Kristina Olsson, vilka framträdde själva med en låt skriven av skollärare A.P. Andersson i samma stil, som sjöngs i Vingåker för många år sedan. Sångduett fick man också lyssna till. Det var fru Gullan Boström och fröken Gullan Lindström som framförde Midmarblomster av Lillebror Sönderlund samt spelmansvalsen Sommarklarinet av Tord Wetterberg.

— För herr Wetter kommanderade framringning i ringar" var man inte

Midsommarstången reses av Verdandis folkdanslag och strax därpå var dansen i full gång i Djulögläntan.

sen att ta varann i hand. Sju ringar blev det, och så dansade man med lust och kläm. Och stråken dansade på strängarna så att till och med solen ville vara med ett slag och tittade fram ur de hastigt flyende molnen. Fröken

Lindström ledde dessutom sånglekar som "Räven smyger genom hagen" m. fl. och som avslutning gav spelmanslaget en spelmansstämma i miniatyr som försmak till stämman dagen därpå i Folkets park.

Ja, det var en midsommarfest i gammal god stil som stadens hembygdsförening låtit NOV, folkdansarna och spelmännen arrangera. Kaffelotter m. fl. hade s.k. strykande åtgång, och förhoppningen att kostnad och intäkt skulle bli jämnt fördelat hoppas vi kom på skam till intäktssidans förmån. I varje fall blev föreningens syfte nått; att hälsa sommaren värdigt och ge besökarna ett angenämt minne av midsommaraftonen 1962.

Staujf